

Men naar Bankerne saa stærkt hævde, at de maa være repræsenterede i deres Særrettigheder, tror jeg, at man for at fjerne Afviklingskassens Sammensætning fra Bankkomiteens hellere bør følge Finansministerens Forslag end gaa den af det ærede Medlem fra Æbeltoft antydede Vej.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævnedet det Ejendomsselskab, som det var paataænk at danne til Overtagelse af Detailhandlerbankens Ejendomme, og fremhævede det som nyttigt, at et saadant Selskab kom i Stand. Deri har det ærede Medlem sikkert Ret, men jeg er fra en Side, der staar den nuværende Bestyrelse af Detailhandlerbankens Forhold nær, altsaa ikke en af den tidligere Bestyrelse, bleven anmodet om at fremhæve et enkelt Forhold. Jeg er ikke tilstrækkelig i Stand til selv at vurdere dets Betydning, men skal nævne det for eventuelt at høre den højtærede Finansministers og andres Udtalelser derom. Det er, saaledes som det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, Tanken at lade de forskellige Banker danne et Aktieselskab med lige stort Indskud fra hver Bank til Overtagelse af Detailhandlerbankens store Ejendomme. Disse Ejendomme opgøres for Øjeblikket til en Værdi af omtrent 27 Mill. Kr., hvorpaa der hviler en Prioritetsgæld af 17 Mill. Kr. Nu har det ærede Medlem fra Æbeltoft allerede nævnt, at Konjunkturerne for Ejendomme maa antages at være stegne noget. En saadan Stigning kan tænkes fortsat, og det fremhæves, at hvis Huslejeforholdene i København bedre sig saa meget, at Huslejen stiger 15 pCt. for saadanne Ejendomme, som der her er Tale om, vil det betyde en Værdistigning af omtrent 6 Mill. Kr. Nu er det givet, at det ikke er Meningen, at Bankerne skulle overtage et stort Antal Ejendomme til en Værdi, der i Øjeblikket staar lavt, for at kunne inkassere hele den Gevinst, der eventuelt under Likvidationsperioden vil fremkomme. Derved vilde Bankerne faa en overordentlig stor Gevinst ved de ulykkelige Forhold, der ere indtraadte.

Det fremhæves endvidere, at Bankerne jo i Forvejen have haft en overordentlig stor Fordel af, hvad der her er passeret. De kunne utvivlsomt siges paa mange Maader at have tjent ved Likvidationen, de have faaet de gode Kunder, som Detailhandlerbanken sad inde med, og de have blandt andet faaet Sparerne fra Detailhandlerbanken. Noget af det, Detailhandlerbanken og de andre Banker i sin Tid gjorde, var at drage Sparerne til sig ved at

tilbyde dem gunstige Vilkaar, og de kaldte over til sig et meget stort Antal Sparere. Disse ere nu vendte tilbage til de store Banker, som nu, siges der, have faaet omtrent 40 Mill. Kr. større Sparekasseindskud, end de havde før Katastrofen, og paa den Maade have Bankerne ogsaa vundet ved at være blevne befriede for disse Konkurrenter. Det, som det derfor gælder om, hævdes det, er, at Dannelsen af dette Ejendomsselskab ikke kommer til at betyde en forøget Gevinst for de Banker, der overtage Ejendomsselskabet, men at den eventuelle Værdistigning kommer dem til gode, som have Krav paa at deltage deri. Dette er vel først og fremmest Staten, hvis Forhold ikke maa forringes derved, at Ejendomsselskabets stigende Værdier tilfalde Bankerne, og endelig fremhæves det — og det er Grunden til, at man fra denne Detailhandlerbanken nærstaaende Side fremhæver dette Forhold —, at heller ikke selve Detailhandlerbanken maa komme til at lide derunder. Hvis det nu er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister fremførte, at Detailhandlerbankens Tab ud over Aktiekapitalen maa antages at være mellem 7—8 og 12 Mill. Kr., vil en saa stor Stigning som denne 6 Mill. Kr. Værdistigning under ingen Omstændigheder kunne medføre, at Detailhandlerbankens Solvens bliver berørt deraf. Med andre Ord, selv en saadan Stigning ville Detailhandlerbankens Aktionærer ikke have noget berettiget Krav paa at faa Del i. Men Staten maa dog sikre sig, at den eventuelt ikke kommer til at tabe ved Ordningen, og det er jeg overbevist om, at den højtærede Finansminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Det siges mig, at der skal være stillet Laanekassens Aktionærer i Udsigt at modtage nogle saakaldte Forhaabningsaktier, der skulde kunne give dem Udsigt til, hvis Forholdene forbedrede sig for Laanekassen saaledes, at dens endelige Likvidation viste sig ikke at have bragt Tab, at redde en lille Rest af Aktiekapitalen, og man forespørger, om et noget lignende Forhold ikke kunde finde Sted for Detailhandlerbanken. Jeg ønsker, idet jeg slutter denne Betragtning, at gøre opmærksom paa, at jeg kun har fremstillet, hvad man har sagt mig, og at jeg er ude af Stand til at vurdere Forholdenes hele Sammenhæng ud over dette, at det synes mig rigtigt, at Ejendomsselskabets Konstituering let kunde tænkes at ville medføre en Fortjeneste for Bankerne alene, som disse ikke burde nyde godt af.